

JAKOV KOPILOVIĆ

Žedan đeram
pjesme

zkhv.org.rs

Ukharidaimal
mehe
30.10.21.
Peshwar

23

JAKOV KOPILOVIĆ

ŽEDAN ĐERAM

PJESME

SUBOTICA

1968.

zkv.h.org.rs

JAKOV KOPILOVIĆ — Subotica, Petra Drapšina 4

Štampa : Štamparija „Zvezda“ Vrbas 1111 -68

Čak i najbliži

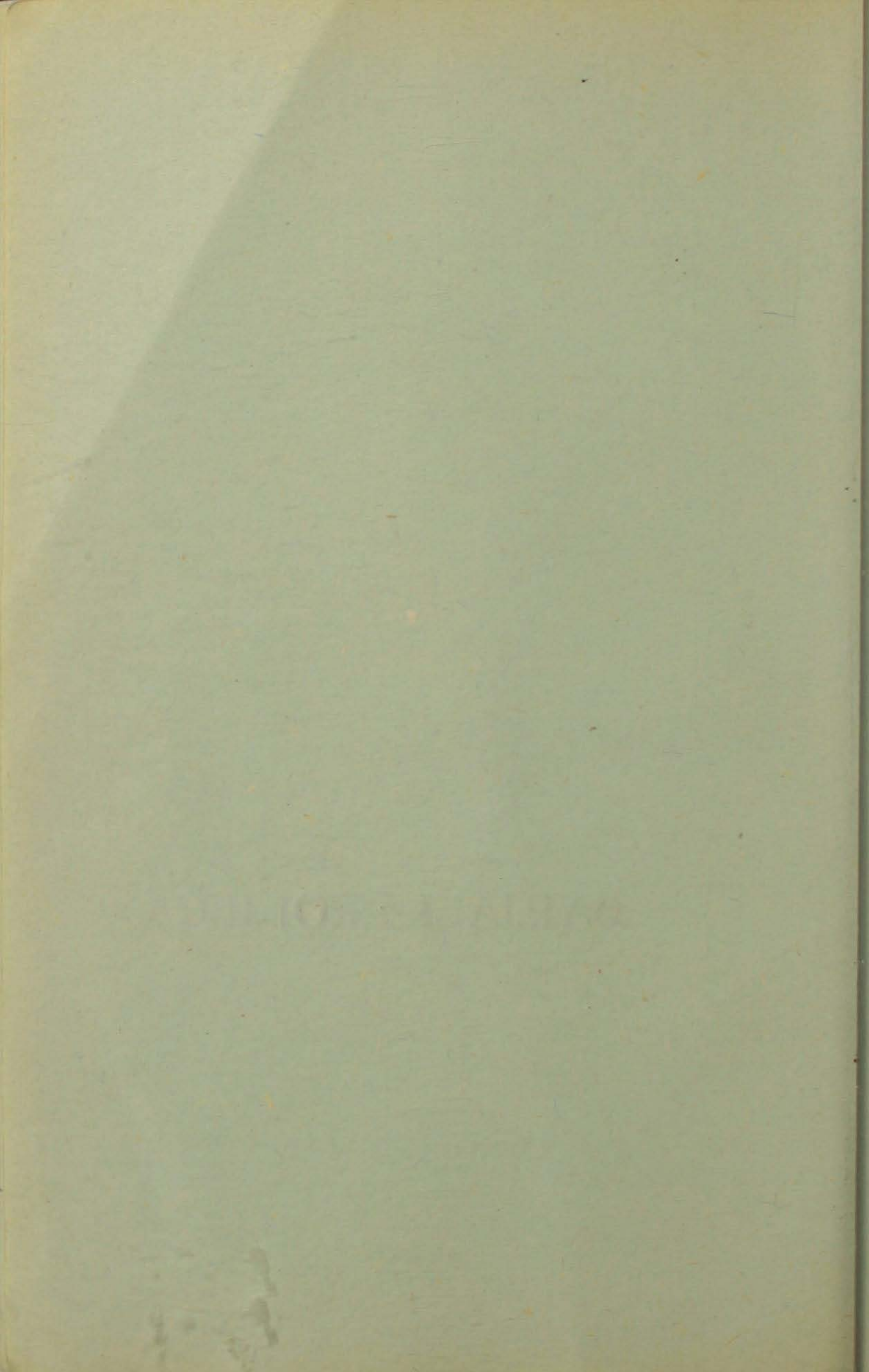
Svaki od nas putuje
nekim nepoznatim stazama —

12/10

12/10

BARJACI PROLJEĆA

zkuvh.org.rs

ZELENI VITEZ

Zeleni vitez
u čipki oblaka
kao svaka travka.

Oblina dana
miluje sunce,
i ja — nasumce.

*"Društvo" / 13.08.
1993.
"Hirošima"
Subotica*

PJEVAJU BOJE

Pjevaju stabla.

U zelenim vazama grane.

Vezilja radosti

od milja igra se s lastom.

Lisnata krila zelene lepeze

u zraku.

Zeleni kišobrani,

i zelene gljive u oblaku.

Društvo mladih - 1993 -

DITIRAMB UZ TAMBURICE

Na obrazu sunca
radost zemlje,
radost ljudi.

Zeleni se sreća trave.
A zastave plave
šumore umorne.

Cvijetovi slave
svoje imendane,
kad sunce plane
preko poljane
neba.

*Pitome tamburice
doživlju žice
nemirne tamburice.*

9.08.1993. Y.

*"Ditiramb"
3.08.1993.
4*

B A G R E M

loški

Kažnjen životom
u loški briga
bagrem stari.

Pod korom kolut
klonuo žuti.

Mirisi peku
kapke (haljina) u klopke,

Klopka pečurke.

Igraju žmurke
razroke brazde
u (oku) laste.

letu

D. M. Žiljavec
13.08.1997.

VRTEŠKA APRILA

Zelena vina aprila

u čašama naslada.

Grane uvija svila.

Opet će majska parada.

Sprema se...

Srce ljudi je lišće.

Prkosi vjetru zeleno.

Njive su igralište.

Život je opet vreteno.

*Bratavole su
radilište.*

*Družica
17. 08. 1993.*

"Subotici"

MAJSKI SAT

Zelenene nošnje njiva.

Zmijasti cvijet paluca.

Vijore zastave mladosti,

i puca vidik srca.

U zelenoj dolami

m a j.

KAD UDEŠ U MOJU PJESMU

Kad uđeš u moju pjesmu
kao u san,
i moje srce u tvom nađe stan,
lik ću ti slikati na platnu podnebesnom.

U igri divljih poljana-
ivanjskih zlatnih đerdana,
slavit ćemo ljubav cvijetova
u krilu bagremovih grana.

Čekaju nas srne bezazlene
i gnijezda majke fazana,
svjetlost vinograda
u pepelu pijeska.

Tinja žar grozdova
i krv vina
toplih daljina.
Dodil...
u carstvo suncokreta.

SVJETLOST PJESNIKA

I

Toplinu cvijeta
dlanom dana ćutim,
i miris
proljeća.

Lisnate krošnje
pjevaju mladost
veselih brazda.

II

Svibanj je upoznao stablo
jablana,

i zelenom kapom maše.

Dr Zove laste
u njedra njiva.

u maše.
"Srb. 13.08.1993"

U OČEKIVANJU PROLJEĆA

Očupana opaklija zime
sa stotinu zakrpa sivih
od zemlje, prostrta preko ravnine
na gnijezda salaša, još živih.

I nebeski goluban gaćaš
meškolji se na tarabi oblaka,
ponekad sleti na komšijin salaš,
da ga ogrije srebrnom pjesmom zraka.

Skoro će proljeće... skoro će proljeće
u cvijeće, u trave, u ljude,
kao zelene laste
pjevat će brazde (od radosti sulude.)

radosna i mudre.

*Družina, 1993
Subotica, 13.08.1993.*

MAJSKE PALETE

Zeleni poljupci
na svakoj grani-
derdani.

Pučinom neba
pjene se čipke-
golubija njedra.

Vezovi njiva
blistaju nizinom.
U školjci zraci
jutra.
I laka smrt oblaka.

II

Još jedan dan
u derdan.

Plavom uvalom
svečani splav.

Plovi

plav

pozdrav.

Dvornjanca, 1993.
13. 08. 1993.
Št. 60
Št. 60

PALETA

Misao o cvijetu
zamiriša srcem.

Šestar lastavice-
crteži u letu.

I djetinjom rukom
proljeća procvjeta
jedna nova slika
paletom i uglom.

Gdje ste topla ljeta?

"Družjomanas"
1993.

AKVAREL

Podnosim ostavku tuzi,
okrećem čekrk sreće.

Cvijeće parkom provodi noći,
bez pijanih ljudi,
poljupce nude
šarenim klupama.

D. Wziyonca, 1993.
Subotica, 19. 08. 1993.
Wzi
025

STAROM STAZOM

Zora je...
Čekaju koraci.
Zovu u zoru
sunčevi zraci.

Stazama oaza.
Mahovina misli.
Rastu stabla
i r a z a.

Taraslov

*u
covenih*

*Dmitryancev
1953*

zkv.h.org.rs

MEDALJE LJETA

NA NJIVI

U slovu se izgubi glas-
kolut u vodi tišine.

Zlato samoće resi grlo zore.
Dukati na prsima njiva.

U njedru blagost kruha skriva
stidljivi klas.

Bičem derma gonjen oblak
golubije boje
pao nauznak

na jastuk plav.

TRŽIŠNI DAN

Suše se smokve
psovke
na suncu.

Saće vrcaju varke.
Mirišu orošene bulke.

Riječi u grlu se grče
kao umorne ruke
na sapištu.

*Dvostranica, 1993.
u Subotici, 13.08.1993.*

ČUPAVAC MJESEC

Čupavac mjesec
prkosi suncu.

Žutokljun suton.

Zlatan srp
u plavom (klasju)
neba.

Slatkasta tama
(teče) padinama
prema nama.

vlaču

slatki

Durijauca, 1993,

IZA KIŠE

Grudva sunca polako kopni.
Iz oba oka suze vruće.

Na dlanu brazde
opekotine.

Ko sitno pruće
iz zemlje lopti
zeleno bespuće.

*Družanica - 1993,
Subotica, 13.08.93,
"Lirski" 24/25*

BOKAL

Žedam...
Ispucale usne
derma.

Na prsima nosim
sedam sušnih dana,
i jedan blagdan
zlatan.

Natoči mi bokal
toplog bola.

Plave usne
neba
mole suton.

"Društvo" 1993.

D U D

Kap po kap
suzi tišina-
u mene.

Pokojne lune
sablasni lik
nizine kune.

Od zlata kletva
u grlu zapne
šarena riječ.

Klečim pod nebom
ko oko vedrim,
i čekam grom.

ŠEVA OBLAKA

Ševa oblaka
na koplju derma.

Plugovi bijeli
u plave brazde.

Nijemi klasovi
pod kosom
klonuli.

Od zlata klatna
dlanove sklapaju.

ŽUTA DINJA

Sazrijeva dinja žuta
na njivi
kraj puta
od sunčeva gnjeva.

Daj mi noževe od pojasa
i vijenac svoje kose,
iz klasja bulke crvene.

Načmimo dinju ljubavi!
Jedimo joj skale zlatne.
Svetu zvijezdu zovem
kao ženu.

(slatke)

↙
Zlatnu

Družica, 1993.

STAROST OBIČNA

Do parka korak, dva,
od kuće.

Žarka želja cvijeća.

Štapom o tle,
malo ljuće.

Asfaltom sjenke.
Sunce.
Kabanice sunca.
Starinska slika fijakera.

Sklopljene ruke odmor ištu.

Vrisnu prošlost u žilama,
u zjenama suze.

Blješti jantar radosti-
lažno zlato života.

I nijeme muze.

Muzej voštanih figura.
U slobodnom prostoru...

I d i l a

Kad uveče ruke djetinje opletu,
vijenac radosti o vlatu laste svete,
vidim staze svoje obasjane, svijetle
u harmoniji ruku i pobožnom spletu.

Novi život cvjeta u jantaru ljeta.
Pred spomenikom suncokreta
i ja se klanjam,
i sanjam.
u harmoniji ruku i pobožnom spletu.

D U K A T

Ostaje pepeo misli
iz vatre,
plamena riječi.

Iverje,
iverje...
Vrba čarobnica

od smrti otkala život.
Na slici neba
dukat mjeseca.

Dvocijanca " - 1993

VEČERNI AKVAREL

U glavi dragi kamen
i zelena neman lista
blista.

Pod suncem biserne školjke

ranjene željama ljudi.

Slušam šumove uma,

dok kapi obale piju.

I na kapiju tame

zlatnu kočiju voze

zvijezde,

i veselo kolo viju.

PJESMA ĐERMA

Kristali sunca
u čaši jutra
veselo trepte.

Đerdani klasja
njivama cepte
od sreće zrenja.

Prepelice lete.
Đeram u visu
samouvjerenja
njivama pjeva.

„Dwizjance“ - 1993
Subotica, 13.08.1993.

N A D A

Usne mi šapuću
stih —
jutarnju molitvu snova.

I tako opijen
stihom
lutam ulicom tihom.

I kada večer snimi
svilu s lica dana,
opet se vratim
do praga stana
donesen na krilima
nada.

D A N

U ravan uplovio

dan —

u luku zlatnu.

Kao bijeli labud

na plavom platnu.

"Дивизиона" 1993.

BLAGDAN RAVNICE

Stabla...

u sreći cvijeća.

O sjajna službo lista!

Kupujem vatre čežnje.

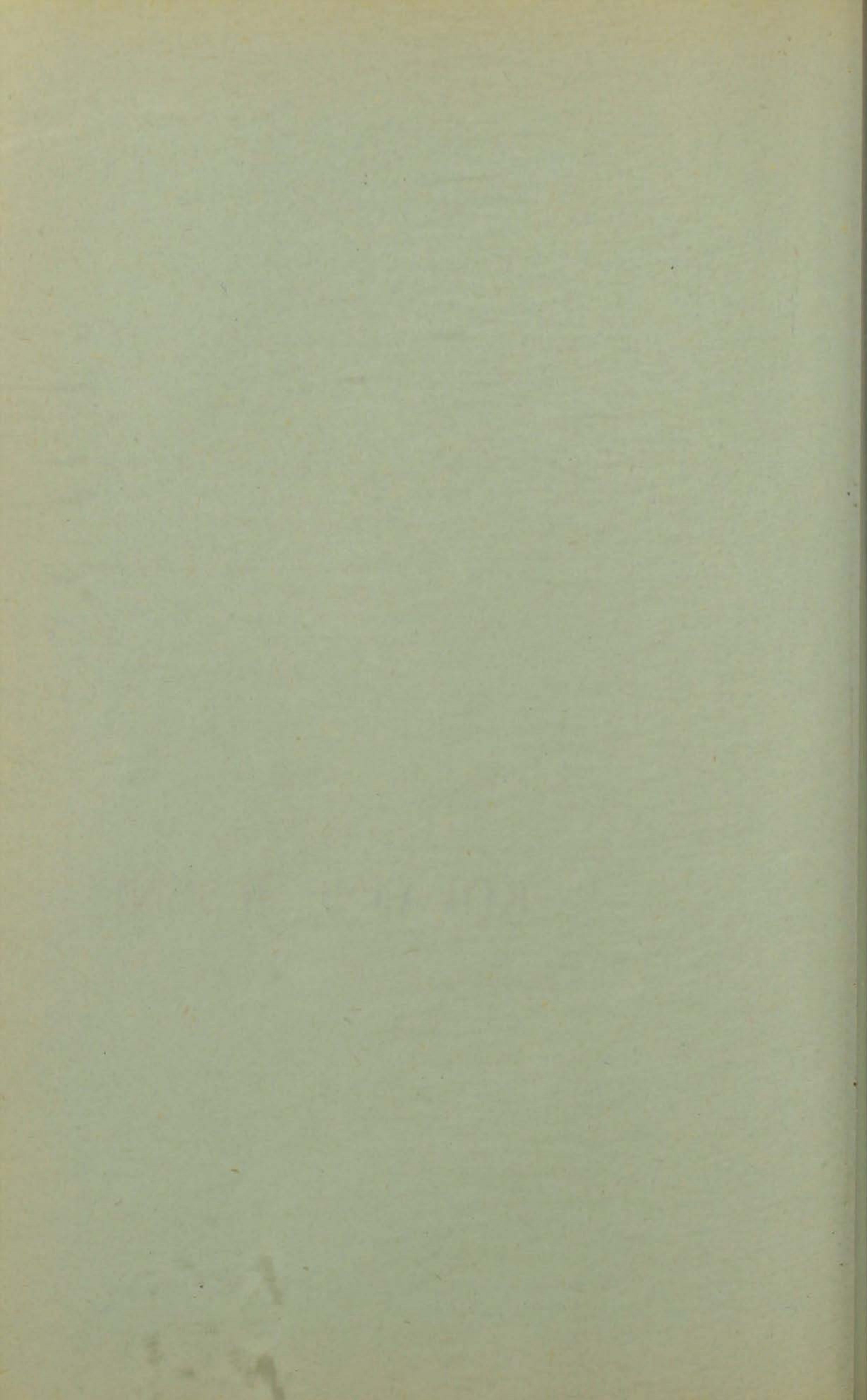
Putokaz sklopio ruke.

Kroz prste pršte ravnice.

Družica "1993"
"Sibotica, 13.08.93"
Hub "Hirogel"

KOLAJNE JESENI

zkhv.org.rs

UZ PEHAR ZORE

Pretočena riječ

u zdjelu

bijelu

pjesma je jutarnja vatra.

Poteklo nebesko mlijeko.

Od zla se oslobodih s pjesmom,

i s pjenom.

Zeleni koluti dima

vitlaju se životima

našim.

U čaši gorčina vina.

SKORO ĆE LASTE

Skoro će laste
mog života
crne
odletjeti.

Kabanicu zlatnu
zapad zaogrne.

Ni dukati sunca
ne padaju s neba.

Crni kobac vreba
golubice bijele.

Ptice se sele
s pjesmom
u kljunu,
s toplinom
pod krilom.

Sive boje vrapca
roje se, roje.

RDA LIŠĆE

Rda lišće.

Spuštene žaluzine dana.

Na raskršću raširene ruke
putokaza.

U grad ulazi jesen.

Stotine otkaza u njedrima

ljeta

čekaju krila vjetra.

*Društvo "Društvo" 1993.
"Subotica" 13.08.93.*

O D L A Z A K

Krezuba ruža
čupave zore
golaća puža
pod stablo zove.

Zeleno krilo
u suncu raste,
odlijeću milo
vesele laste.

K R I K

Nemušti sokovi
zelenih vodoskoka
sa mnom se gase
u bokovima.

Ranjene bulke
izdišu ko klasje
tiho u snopovima.

"Društvo
Subotica
13.08.193. 44
75

"Društvo
Subotica" 1993.

K E S T E N

Oblak okupan,
(i gladan.) *ihladan.*

Ruke mu stižu u pohod.
Nakovanj noći sijeва.

Kesten nam donosi jesen,
i plijesan
u san.

Димитријанова - 1993.
Sub. 13.08.193. - 4/91

JABUKE ZLATNE

Morske zvijezde
tišinom krvare
u bašti mašte.

Na sastanak zrenja
skoro će jabuke zlatne.

Jesen kuca na stakla —
nebeske freske,
s jabukama u rukama
na nekoj srebrnoj cesti;
svi ćemo se sresti.

O L J U D I M A

U riznici lišća
još jedan uveo cvijet.

Modrooki pogled
zemlje
već se gasi.

Na stazi puža
glasovi tišine
Nebeske čaše prelivene.

U prsima lišće
Miriše duša u ljudima.

L J U B A V

Golu te volim kao mjesec.
I smolu tvoje kose
u stobojnoj jeseni,
u listu.

Bosih nogu u potok
da te molim
za sretnu jesen.

Na mjesečini
prkose perčini.

Jabuku si poklonila lasti.
Uzalud te velim golu
kao mjesec.

JESENSKA SKICA

Žuti dukati lišća
niz prsi stabla
rasuti.

I vlažna platna oblaka.

Drhte na vjetru
kaputi.

Gole loze do lakata.
U. suzama grozdovi.

Okó vrata večeri
đerđan zvijezda.

JEDNA JESEN U PARKU

Sa svakim stablom
izrasta jedna uspomena;
u srcu mom plamti —
bakrena boja kestena.

Pale su kolajne
s grana,
s grozdovima rana
iz borbe beskrajne.

U asfalt utisnut teret prolaznika
i jedan nasmijan kesten.

Spirala sunca uvija se sama.

Dvije maske jeseni
u pjenu dana.

Dolazi jesen
u zlatnim cipelama.

P R U Č E

Danas smo starci
na pripeci sunca.

Suho pruće u snopu.

Uspom do smrti.

Nigdje povratka.

Čekaju vrapci.

O zraci!...

DOGORJEVA SVIJEĆA

Dogorjeva svijeća...

Plamen paluca.

Ljeta zaboravlja žena.

Sreća je dekor.

Monolog listopada.

Glumci smo na rampi života.

A nema publike.

JESENSKI PEJSAŽ

S prigušenim bolom
ove riječi pišem,
i u društvu s lišćem
plavo vino pijem.

I pijan od zvijezda
sijede kose krijem.

Kao radost jasna
u prsima brazda
nabreklo je zrnje.

Ispod neba
dolom,
s prigušenim bolom
kasne venu
laste.

VRTEŠKE ŽIVOTA

Prostri postelje oblaka.

Nek u vode tih
potone mjesec,
i ja
s njim.

One starinske istine
o stvarima
i mravima,
što zemljom migolje
skandiraju koraci
svakidašnje nevolje.

BRAZDA

Tonem u tamu tišine,
nijem,
ko kamen.

I koluti,
gube se u svojoj biti.

I ti si sklopila ruke
na molitvu lista.
I motiku za buduće humke
kremenom sunca
oštriš.
Sa životom igramo se žmurke.

I DRUGI DITIRAMB O RAVNICI

Tamburicu ganem
srebrnim danima svojim.
I s pjesmom osvanem.

A zlatan klas
na stolu njiva
uživa vlast.

Tamburašu,
znaš li onu našu
pjesmu staru:
o ataru,
o salašu,
o rovašu,
o đermu!...

Oblak bičevan đermom.
U kasu bijelci.

Pijan od sna
sutrašnjeg grozda,
od groždja usana.
Neka je vino!

*druga verzija
moji neslov;*

59

* Švigar puca ravnicom

29. 10. 1971. B.

2. Pismo

Poslastica

Ovamo oštrice čaša!
Zarežimo usne žedne
pjesmom.

Znaš li dukat
o vratu snaše?
Derdane dana,
i suze nane?...

Žeravi krvavi
od zore na rudu legli.

A traktor ore,
a kombajn kolajne nosi,
i kosi,
i kosi,
i snosi.

U svakoj stijeni
otkosi
nijemi

B J E L U T A K

Bjelutak
na dnu vode
sanjam sjajem.

Gledam za lastom —
svilena ode
a ja ostajem,
i trajem.

Ispod krova neba
zelena zova
lista zavičajem.

P A U K

Paukovom mrežom uvijeno srce
smrti sluti.

Zmija zaborava otrovom paluca,
osmijeh lista
žuti.

Stabla,
olovnim nogama
maglama nagle.

Vjetar prozore ljubi.
U sobi
razigrane rime.
Na svili
starinske lire.
Pauk samoću plete

SVOJU BOL ODATI

Svoju bol odati
listu stare jabuke,
a zatim
dočekati jesen,
i njen zreo plod
od stida ne jesti.

Onda jabuku dočeka zemlja,
koja će i nas pozvati.
U nesvijesti
sunce zalazl.

OBLINE JESENI

U čudu se nađe list
sam
sa sobom
kad se jesen smračí,
i prvi dan zime
zakorači
u moje rime.

Kist pjesnika naslika
odlazak.
U tišine platna
plete pauk riječi.

Između nas rastu prostori —
veći.
U nedogled nestali susreti.
Boje su plamtjele
toplinom oblika,
i sad se gase
stazama oblaka.

U čudu se nađe lice
jeseni

blijedo od briga ljudi.
Koplje skazaljke napola spušteno.
Jesen je u tijelu žena.

zkvh.org.rs

ZASTAVE ZIME

EVENKE

Pjevaju evenke
pjesme jesenske,
medene,
dok banak zimu doziva.

Bobica crvena
miriše sušom,
bez kiše.

Ni sunca nema više
u strasti
milujuć nagost
grozda.

U brazdi je gozba,
bijela gozba
zime.

"Družica" - 1993.
"Subotica"
13.08.1995.

PJESMA SITNOG PIJESKA

I naše trube,
sve starije,
sviraju, žute,
i ljube sve.

Kad se u srce
zarije
nož zime
i rime
istinske,

opet volimo
pjesme vinske,
starinske.

ORASI ZORE

Plime noći,
i oseke zime.

A zlatne školjke
otvore se same
na obali tame.

Orasi zore
tišinom rude
na vatri sunca.

SVEČANA PREGRŠT

Svečana pregršt
osunčana dana.

Kao broš na prsima —
zima.

Čakli se slonovača
daljina.

BOL KAMENA

Bol kamena
na plećima.
A stazama
zima
stiže.

Život bježi
u brazdama.

Paluca otrov
zelenih zmija,
a mlade laste (zameću) mak.

salijevu

Vjetar ćarlija.

A (I) za oblak
zamače zrak.

Dwzifanica

"Sub. 13.08.1931"

zkvh.org.rs

KARNEVAL STVARI

Nagost stvari
ranjena
krvari daljinom.

Kostobolja grana
utkana u stabla.

U stabla urasla
i moja boja.

Daljinu kupam
u vinu.

Krilo oblaka klone
u nizinu.

Za nekim tone.
Bijela zvona zvone.

D O L A Z A K

Boja bola
u oazi oka.

Jela je djevojka
tanka i visoka.

Nebom crne kraste.
Dolaze bijele laste.

TEMELJI ŽIVE...

Kamenjem nevolje svoje
vezani za zemlju
stoje
temelji, bez boje.

Iz njih je iznikao dimnjak.

S trešnjama oblaka
u zrak
čupave kose svoje
češlja vjetrom.

Krezubi češljevi čame.

U čađama tame
temelji žive.

ĐERAM KRAJ DRUMA

Đeram pogodio zvijezdu,
i ova krvvari na Zemlju
sjajem svoga zlata.

Crne rane noći
peku zimu srca.

U prsima pištolj:
ljubav — metak bola,
i puca,
i pucam, iz inata.

STABLA ZOVU...

Stabla zovu...
suhim rukama
mašu
u dušu našu.

Na krovu
zaborav
plav
proboden
srpom mjeseca —
nijem.

Jeca ravnica...

LABUDOV PJEV

Pod snijegom
zimzelen.

I led
sa stijegom
nijem.

Širi krila labud zime.
S pjesmom vjetra
plaču rime.

VRIJEME SADAŠNJE

Htio bih molitvu
lišća da shvatim
u svetom trenutku
smrti,
kada žuti pokrov
po zemlji padne
u jednoj beskrajnoj
crti.

Samotna stabla
našeg života
ostaju
gola,
globusom bijelim
oblaci briga:
raste korov bola.

P A H U L J I C E

Noć prkosi
sa perlama zvijezda
u kosi.

Zlatna gnijezda.

U prsima samoća,
i rime.

Doletjele bijele laste
zime.

KROZ PROZOR...

Suze snijega.
Pod strehom vrapci —
muze.

Srce cvrčka
u zapečku grudi.

Šapat šiblja.

Ulicom psovka vrca.
Leden med paluca.

Svaki svoga obaljuje sveca.
Žuta pereca mjeseca —
jeca.

BIJELI POGREB

Zavijani putovi
do srca.
Uglovi.
Za prosjake.
Od lišća postelja,
i mudrost.

Prelje isplele želje
za tople odaje.
Ranjena srca večeri
krvare.
Prtimo staze do ljubavi
bližnjega svoga.
Od smrti do smrti.

ZIMSKE IGRE

Bijela nevjesta
ravnice
vesela lica
obilazi mjesta
u svadbenom letu.

U nama pjevaju
bjelinom
kristali pahuljica.

Bundica Snješka
utoplila srca.

Prstići okreću vrtešku
godišnjih doba
od rođenja do groba.

Č O V J E K

Bjelina kopni.

Večernji orasi

u lokvi.

Čovjek se odao stopi.

Ona ga (odaje,) *izdaje*. (prisvaja)

Istina o listu,

i smokvi.

S L I K E

Mudrost trava raste
iz srca svake brazde.

Kosti stabla malaksale.

Milujem lice lišća
bíjelim bićem bola.

Ištem dašak boja.

S A D R Ž A J

BARJACI PROLJEĆA

• <u>Zeleni vitez</u>	<u>7</u>
Pjevaju boje	8
Ditiramb uz tamburice	9
Bagrem	10
Vrteška aprila	11
Majski sat	12
Kad udeš u moju pjesmu	13
Svjetlost pjesnika	14
U očekivanju proljeća (<i>ihavizivat</i>)	15
Dilema	16
Majske palete	17
Paleta	18
Akvarel	19
Starom stazom	20
MEDALJE LJETA	
• <u>Na njivi</u>	<u>23</u>
Tržišni dan	24
Čupavac mjesec	25
Iza kiše	26
Bokal	27
Dud	28
• <u>Noćas su jeleni</u>	<u>29</u>
Ševa oblaka	30
Žuta dinja	31

Starost obična	32
Idila	33
• <u>Dukat</u>	<u>34</u>
• <u>Večernji akvarel</u>	<u>35</u>
Pjesma derma	36
• <u>Nada</u>	<u>37</u>
Dan	38
Blagdan ravnice	39
KOLAJNE JESENI	
Uz pehar zore	43
Skoro će laste...	44
• <u>Rđa lišće</u>	<u>45</u>
Odlazak	46
Krik	47
Kesten	48
• <u>Jabuke zlatne</u>	49 <u>50</u>
O ljudima	51
Ljubav	52
Jesenska skica	53
Jedna jesen u parku	54
Pručće	55
Dogorjeva svijeća...	57
Jesenski pejzaž	58
Vrteške života	59
Brazda	60
I drugi ditiramb o ravnici	61
Bjelutak	63
Pauk	64
Svoju bol odati	65

Obline jeseni	66
ZASTAVE ZIME	
Evenke	69
Pjesma sitnog pijeska	70
Orasi zore	71
Svečana pregršt	72
Bol kamena	73
Karneval stvari	74
Dolazak	75
Temelji žive...	76
Đeram kraj drumu	77
Stabla zovu...	78
Labudov pjev	79
Vrijeme sadašnje	80
Pahuljice	81
Kroz prozor...	82
Bijeli pogreb	83
Zimske igre	84
Čovjek	85
Slike	86

OD ISTOG PISCA:

Daleko od zavičaja	—	pjesme	Zagreb (1944)
Tisuću i jedna noć	—	pjesme	Subotica (1946)
Soneti	—	pjesme	Subotica (1953)
U dolu jablan	—	pjesme	Subotica (1964)
Radosti	—	pjesme o djeci	Subotica (1966)
Sjeverna jesen	—	pjesme	Subotica (1967)
Medaljoni	—	pjesme	Subotica (1967)
Mozaik (četvorica)	—		Subotica (1967)
Njiva patnje	—	pjesme	Subotica (1968)

zkvh.org.rs

